Ч. 77 (14.325). Львів, неділя 5. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

КОНФЕРЕНЦІЯ АМБАСАДОРІВ

ОСНОВОЮ ДАЛЬШИХ ПЛЯНІВ ФРАНЦ. УРЯДУ.

ПАРИЖ, 4. 4. ПАТ. Вчора на Ке д' Орзей відбулася конференція франц. амбасадорів з Льондону, Берліну і Риму та Брюсселі. Прем. Сарро та міністри Флянден і Поль Бонкур вислухали звіт про політ. ситуацію у тих краях після ремілітаризації Надренії і німецьких предложень з 31 березня. Тим способом уряд дістав дані, на основі яких випрацює меморандум у відповідь на останні нім. предложення; затвердить його вдасться у понеділок. Мін. Флянден старатиметься у найближчому тижні зібрати конференцію льокарненських держав до Парижа або Брюсселі; Італія напевно візьме у ній участь. Конференція розгляне нім. відповідь і застановиться над тим, як зареагувати на німецьку відмову дотично устійнення переходового періоду в Надренії. Тому, що Німеччина висунула також пропозиції дотично організації всеевропейського миру, які тим самим цікавлять не лише сигнатарів Льокарна, але й інші держави, повинна їх розглянути Рада Ліґи Націй. У тій справі британійські урядові круги годяться з французькими.

ПАРИЖ, 4. 4. ПАТ. Як твердять великі часописи, франц. уряд задумує німецькому плянові замирення Европи протиставити свій власний; предложив би його на конференції льокарненських держав, що збереться правдоподібно в середу в Парижі. Франц. плян — у противенстві до німецького — обнимав би всі держави Европи; предложилиб його Лізі Націй.

АНГЛІЙСЬКІ ПОБАЖАННЯ.

ЛЬОНДОН, 4. 4. ПАТ. Райтер припускає, що брит. уряд бажав би, щоби розмови довкруги нім. пропозицій велися дипльоматичним шляхом, а не на зборах представників льокарненських держав.

ТАЙНА РОЗМОВА РІБЕНТРОПА З ЛЬОЙДОМ ДЖОРДЖОМ.

ЛЬОНДОН, 4. 4. ПАТ. Велике здивування викликала розмова Рібентропа з б. премієром Льойдом Джорджем; її зміст — як подає Райтер — і дальше держать у тайні.

Мадярщина ані Болгарія не впровадять загальної військової служби.

БУДАПЕШТ, 4. 4. ПАТ. Добре поінформовані мадярські круги запевняють, що мад. уряд не думає впроваджувати загальної військової служби, як Австрія; всеж таки не резиґнує з рівноуправнення.

СОФІЯ, 4. 4. ПАТ. Болгарська телеґрафічна аґенція заперечує вістку — яку поширив букарештенський щоденник „Монта" — немов би Болгарія задумувала привернути заг. військову службу.

Італійські літаки над столицею Абісинії.

АДДІС-АБЕБА, 4. 4. ПАТ. Сьогодні рано над містом перелетіло 5 італ. бомбардуючих літаків. Обсерваційні стійки твердили, немовби один літак упав в околиці міста, зате — як кажуть — викликали пожежу на летунському майдані. Після трьох чвертей години літаки відлетіли. Серед населення не помітно було поважнішої паніки.

АДДІС-АБЕБА, 4. 4. ПАТ. Як стверджують останні вістки, італ. літаки не бомбардували летунського майдану, лише обстрілювали його скорострілами, крім того спалили один абіс. літак. Абісинці не відстрілювалися.

АДДІС-АБЕБА, 4. 4. ПАТ. Ніякого італ. літака не зістрілили. Радіостації не бомбардували.

КОМІТЕТ 13-ох ЗБЕРЕТЬСЯ НЕБАВОМ.

ЛЬОНДОН, 4. 4. ПАТ. Райтер повідомляє: Голова Комітету 13-ох Мадаріяґа скличе в найближчому часі наради комітету в Женеві, покликуючись на заяву Мусолінія про готовість переговорювати. Райтер звертає увагу, що Мадаріяґа не дістав досі ніякої відповіди від італійського уряду на абісинський протест проти вживання газів.

Анґлія не уступить зі своєї позиції на Середземному Морі.

ЛЬОНДОН, 4. 4. ПАТ. „Дейлі Телеграф" заперечує поголоски, немов би брит. уряд задумував занедбувати морську базу на острові Мальті і стягнути більшість обройних сил зі Середземного Моря. Як лише міжнар. ситуація вернеться до рівноваги, брит. уряд розгляне стратеґічні питання Середз. Моря і правдоподібно видасть нові зарядження, але не думає там зменшувати збройних сил.

Еспанський премієр обіцює здавити анархію.

МАДРИД, 4. 4. ПАТ. На засіданні кортезів прем. Азана у довгій промові суворо скритикував діяльність як лівиці так і правиці за те, що демагогією провокують юрбу до ексцесів; обіцяв безоглядно карати за всі провини проти публичного ладу. Промова премієра успокоїла населення, яке боялося, що комуністи або військові круги зроблять переворот.

ВИБОРИ ДО ГРОМАДСЬКИХ РАД ВІДЛОЖЕНІ.

МАДРИД, 4. 4. ПАТ. Рада міністрів рішила вчора відложити на необмежений час дату виборів, що мали відбутися 12. квітня.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Пиррова перемога.

Львів, 4. квітня 1936.

Не знаємо, чи багато присутніх на Загальних Зборах Союзу Українок розійшлось і розїхалось по домах з почуттям вдоволення. Але ми глибоко переконані, що таки величезна більшість була тих, які вийшли зі Зїзду центральної української жіночої організації з почуттям несмаку з почуттям жалю до одиниць, які не дбали про те, щоб утримати Збори на рейках строго ділової дискусії і ділової праці та подекуди й свідомо штовхнули Збори на шлях пустомельщини. Величезна більшість учасників З. Зборів С. Українок мусить згадувати ті збори з почуттям жалю, що ті збори не стали тереном вирівнання усіх розбіжностей і замирення всіх заступлених на Зборах течій для спільної творчої праці у спільній організації, — і з почуттям найбільшого остраху за майбутність Союзу Українок.

Виділ Союзу Українок мав перед Загальними Зборами надзвичайно корисну для себе ситуацію: не було просто ніякої боротьби за становище голови організації (не тому, щоб не було відповідних, гідних осіб, а тому, що не було охочих і що так склалась ситуація) і тому відпадала зовсім справа персонального суперництва. Простий висновок з такої ситуації був той, щоб голова С. У. та ввесь Виділ прийняли тактику примирну, щоб взагалі не пускалися на полеміку, щоб оминали т. зв. дразливих питань, ліквідуючи їх відповідними спокійними й тактовними заявами: тоді всі одноголосно булиб привитали такий зворот до злагоди і строго ділової праці, всі одноголосно булиб дали мандат новому Виділові під проводом давньої голови для ведення С. У. і всі охоче булиб ставали до праці у Виділі. На превеликий жаль, зараз перша референтка дозволила собі у звіті з діяльности президії на мало тактовні звороти супроти Сільського Господаря і „Діла" та інших органів преси, — а ті скреґітливі тони поглибив реферат на тему „С. У. у звітовому році". Не поміг безпосередньо передтим виголошений зворушливий поклик сеніорки українського жіночого руху — достойної ювилятки Софії Русової: „треба, дітоньки, жити в згоді..." Вправді голова організації заявила, що Союз Українок хоче і має бути понадпартійною організацією, але тут-же дорікала членам організації, що вони не виступили були масово в її обороні за справу, що мала суто-політичне та ще й особисте підложжя. І в тім

своїм першім рефераті і в дальшому ході нарад голова Зборів не зуміла відповідно панувати над своїми нервами та зберігати такт і спокій: і Загальні Збори великої краєвої орґанізації були свідками каяття, докорів, образ і перепросин. Такі особисті випади голови Зборів, одночасно голови великої краєвої орґанізації, як проти одної заслуженої для орґанізації діячки, делеґатки одної з найповажніших орґанізаційних клітин, — такі особисті випади були у нас просто на прилюдних зборах і зїздах без прецеденсу. Жалюгідне видовище.

Без прецеденсу були такі випади проти української преси, які довели до того, що один із присутніх справоздавців був примушений прилюдно запротестувати і загрозити, що всі часописні справоздавці вийдуть зі салі. Без прецеденсу були такі випади одної краєвої орґанізації проти другої („Сільського Господаря"), які на будуче майже унеможливлюють їх взаємну співпрацю. Просто з дива не можемо вийти: який сенс робити такі речі, як може така орґанізація, як Союз Українок, уявляти собі, що може істнувати та з користю діяти — без тісної співпраці з іншими краєвими орґанізаціями, у першу чергу саме з Сільським Господарем та з Рідною Школою?! Як може така орґанізація дозволяти собі на колючки, жалі і претенсії до преси, ба навіть на якісь смішні погрози бойкотами, — як може така орґанізація воювати на всі фронти, коли вона не повинна мати ні одного фронту — поза фронтом боротьби з неграмотністю, з культурним невадництвом і господарською відсталістю, з браком національної і громадської свідомости.

Заг. Збори Союзу Українок виявили образ повного розладдя. Показалося, що навіть у найтіснішому гуртку голови С. У. в останньому часі, вже після виходу з Гол. Виділу тих одиниць, про які казалося у звіті з діяльности президії, вирнули гострі ріжниці думок на будучі шляхи орґанізації і що єдина контркандидатура, про яку була мова у кульоарах, була висунена саме від найближчих співробітниць голови С. У. І коли ця розумна концепція перепала через опозицію голови (її зречення було тільки тактичним ходом), — до нового Виділу не згодилися ввійти ані дотеперішня орґанізаційна референтка, ані фінансова, ані культурно-освітня (разом з орґанізацією доросту), ані кооперативна (ця остання — член Ради РСУК) — не рахуючи чотирьох членкиць Виділу, які вже раніш усунулись від праці, з того три — виключно через внутрішні спори та нестерпну атмосферу! Замісць ту атмосферу прочистити вирівнанням спорів, тактика голови і її заступниці пішла по тій лінії, щоб надалі неприємні собі особи тримати здалека. Спосіб, в який полагоджено відклик двох недавніх активних членкиць С. У., заслужених жіночих діячок, які боролися проти несправедливого викреслення їх із рядів орґанізації, спосіб полагодження такої делікатної справи подобав просто на пародію: в останній хвилині дводенних нарад, опівночі, при навпів порожній салі, коли не було й пятої частини делеґаток, — прочитано протоколи, яких ніхто не чув, і проголосовано „одобрення" постанови Виділу, — щоби спекатися справи.

Стільки було неповажного на такому поважному зборі, що можна було втратити зовсім перспективу на речі найповажніші. Ця найповажніша річ — це будучність Союзу Українок. Під адресою дотеперішнього Виділу і його голови впало на Зборах багато-багато слів пересторогн, впало багато розважних слів доброзичливої критики й поради. Ті поважні діячки з громадським досвідом не допустили теж до чимало тяжких постанов, які булиб ще важче затяжіли на орґанізації С. У. (нпр. проєкт горендальної резолюції, що „український нарід опинився без національного проводу!"). Але одночасно на Заг. Зборах Союзу Українок цього року вперше проявила себе та сама течія крику і пустословія, з якою прийшлось впродовж минулих літ боротися на терені загальних зборів і зїздів РСУК-а, Рідної Школи і „Просвіти". Короткозора і нерозважна тактика Гол. Виділу, чи радше голови Союзу Українок, довела до того, що мабуть саме та течія спричинить орґанізації найбільше клопотів і примусить всі сили, яким залежить на істнуванні орґанізації, перевести з тією течією боротьбу. Коли та боротьба не буде виграна — течія гомінких крилатих фраз спаралізує дорешти і розвалить Союз Українок.

Це невеселі вигляди. Невеселі підсумки Заг. Зборів Союзу Українок. „Від УНДО ми відійшли, щоб до Палієва дійти", сказала одна з делеґаток. І хоч голова „екс президіо" заявляла, що ні один член Виділу не є членом ФНЄ, то проте голосну мову мав привіт „У. Вістей" і „Батьківщини" для З. Зборів: *єдиний* привіт із цілої преси. Замісць вивести Союз Українок зі стану ізоляції у світі української преси — Заг. Збори, через тактику голови — ту ізоляцію поглибили; замісць довести до обєднання жіночих сил — Загальні Збори ще дальше відштовхнули і поодинокі клітини С. У. і споріднені краєві орґанізації; замісць притягнути назад до співпраці у С. У. давніх діячок — Загальні Збори примусили цілий гурт дальших діячок відсунутись від праці. Не знаємо точного тексту всіх постанов і резолюцій жіночого зїзду. Але загального вищенакресленого образу вони вже не змінять. Будемо чекати, чи може бодай тепер тякни президія С. У. змінить свою поведінку, чи вона змінить тон свого пресового орґану. Це повинноб обовязково статися: бо треба би справді бути позбавленим усякого критицизму, щоб не признати, що „перемога", яку добула попередня (неповна) президія Союзу Українок — це Пиррова перемога.

Закарпаття.

НА ШЛЯХУ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ АВТОНОМІЇ.

Президент міністрів д-р Годжа приняв 30. березня ц. р. на довшій авдієнції ґубернатора Підкарпатської Руси Константина Грабара, з яким обговорив справу обсади ґубернаторського уряду в Ужгороді. На цю справу погодився перед місяцем центральний уряд у Празі, що затвердив уже відповідну скількість місць-посад у ґуберн. уряді. През. д-р Годжа просив ґуб. Грабара предложити йому спис осіб, що ввійшлиб до ґуб. уряду в Ужгороді. Ґуб. Грабар предложив такий спис з місця, тому рахуються з тим, що утворення ґуб. уряду буде зреалізоване в найближчому часі.

ГОСТИНА ТЕАТРУ ПІДКАРПАТСЬКОЇ РУСИ У ПРАЗІ.

Ми вже повідомляли, що в днях 1., 2. і 3. ц. м. гостив у Празі в міському театрі на Виноградах театр Підкарпатської Руси із Ужгороду з 3 виставами: двома чеськими в перекладі на українську мову Підкарпаття (драма братів Мрштіків „Маришa" і песа Стровпежніцького „Наші фуріяти") та з „Безталанною" Карпенка-Карого. Всі три вистави пройшли з великим успіхом, виконавців витали просто ентузіястично. На виставах були визначні члени чсл. уряду, масово прибули члени підкарпатської кольонії у Празі. Чеська преса підкреслює, що жіночі ро-

С. КРЕНБЕРҐЕР.

Кольомоїна.

— Ні, я більше не граю!

З цими словами вбігла велика артистка Діна до своєї ґардероби, залишаючи зовсім спантеличених за собою директора, режисера й автора. Що сталось? Нараз, після другої дії такий неоправданий вибух?!

— Шкода й говорити. Я більше не граю! Взагалі не хочу грати!

Упала на крісло, провела обома руками по чолі, немов би хотіла прогнати неприємні думки.

— Діна! — спитав спокійно директор — що з вами? Адже виставу мусимо скінчити. Публика заплатила гроші, но і сам автор...

Голос застряг йому в горлі від схвилювання. Артистка говорила далі:

— Публика, автор — і все інше мені байдуже. Тут іде головно про мене. Що сталось? Я глянула нині на себе очима зпоза рампи і побачила своє людське „я" знехтоване, потоптане, розбите, знехтоване. Ціле життя накладаю на себе всякі сукні, намазую собі лице шмінкою, а свою душу вішаю на якомусь кілку у кутку. Нині відчула я ввесь тягар такого життя і хочу його скинути зі себе. Живу цілими роками тільки сценою та оплесками, забувши про власні почування. Що я знала досі про себе? Чи справді можу сказати, що я жила? Грала тільки чуже життя і затрачувала себе в чужих ролях. Усі мої радощі, великі хвилини зворушення, привязання до ідеалів, терпіння та думки кінчились для мене від хвилини, як упала передімною театральна завіса. А потім приходила я тут, щоб скинути маску, стерти із свого лиця ті колірн, що мене прикрашували! Бачила я у зеркалі зовсім чуже лице — своє власне і з ним виходила з театру. Я єдина виходила з театру без ніяких зворушень, без того настрою, що мали мої глядачі. Хто цій невідомій жінці кидав квіти, хто ділився з нею своїм почуванням? — ніхто. Все це йшло для особи, що виступала на сцені. Коли вона скидала маску, не було вже її. Діна приходила до свого самотного мешкання і там чекали на неї квіти, вінки! І знову все те було для її гри, не для неї самої!

Вона почала плакати:

— Я сама собі винна, сама! Але тепер мушу все це направити. Від нині, від зараз!

Режисер слухав і сказав брутально-холодним тоном:

— Мушу вам признатись, що плачете чудово. Яка сила в цій сцені!

Діна відповіла з криком:

— Сцена тому сильна, що це мій перший власний виступ.

— Возьми себе в руки, дитино — успокоював її директор — мусиш докінчити свою ролю!

Зложив руки, якби благав її.

А за дверима ґардероби стояв кремезний мужчина і підслухував. Довкола виразистого лиця сіріло волосся. Ввійшов до ґардероби і сказав до директора:

— Я хотів би з панею Діною порозмовляти в чотири очі.

Директор і режисер завагались, але гість рухом руки вислав їх з кімнати. Поклонився артистці і сказав:

— Пані! те, що ви почули вперше так сильно голос життя на сцені і то саме в моїй песі, робить мені велику честь.

— Ви? Здається, робите мені компліменти.

— Бачите, пані! я чув ваші слова про те, як ви глянули на себе очима зпоза рампи. Я сидів на салі і наші очі зустрілись. Це зустріч мистецтва і життя. Велика хвилина. Для мене теж.

— Для вас?!

— Так, і для мене, бо в кожнім справжнім творі життя грає головну ролю і кожний, хто відтворює якусь постать до глибини, подає руку мистецтву, яке пригадує йому силу життя.

Письменник підкреслив останні слова.

— Пригадує йому силу життя? — повторила машинально артистка.

— Так, за те, що він його звеличує — всміхнувся письменник.

— Розумію. Я почуваю себе дуже самотна. Я ціле своє життя тільки витрачувала себе, а від життя не діставала нічого.

— Слухайте пані! жертвувати можуть тільки ті, що мають. Це найбагатші. А ті, що вічно тільки приймають усякі дари це бідаки. Та є ще і княжі жебраки, такі, що самі мусять голодувати, бо ніхто не відважується їм допомогти, гадаючи, що вони багаті.

Артистка оживилась:

— Я скажу вам попросту. Я хочу бути нарешті жінкою, хочу жити так, як живе сотні інших, звичайних, що заходяться при свому господарстві.

— Пані моя! теке звичайне щастя лежить на вулиці і кожний може його знайти, як тільки схоче за ним схилитись. Але те велике щастя, що дуже часто межує з терпінням доступне тільки вибранцям. Ми, артисти, переживаємо тільки тоді, коли творимо.

Автор поцілував артистку в руку і докінчив:

— І тільки часом, коли сидимо між глядачами, придивляючись, як інші творять

Діна сказала схвильована:

— Розумію. Ви хочете сказати, що наше життя належить до мистецтва..

— Так, пані...

І взявши її під руку, повів на сцену.

Третя дія почалась. Пер. *д. ж.*

зі були виконані краще, як ролі мужчин, хоч і мужеські ролі приготовано дбайливо та з добрим зрозумінням.

ОДНУ ГІМНАЗІЮ ДАЮТЬ, А ДРУГУ ВІДБИРАЮТЬ?

Закарпатська преса приносить вістку, що місто Севлюш має в найближчому часі дістати нову українську („руську") гімназію, до введення в життя якої все готове. Одначе одночасно має би бути перемінена на чеську українська гімназія в м. Берегові. Чи це правда, не знати. Одночасно з цим появилася вістка в ґазетах, що директором української гімназії в м. Хусті на місце москвофіла д-ра Сулиничака (що став директором гімназії в Ужгороді) має бути іменований словак проф. Иосиф Трохта, проти чого закарпатська преса різко застерігається.

ГОСТИНА ТЕАТРУ СТАРШИХ ПЛАСТУНІВ У ХУСТІ.

14. і 15. березня п. р. гостив у Хусті театр старших пластунів під веденням Ю. Грома. Першого вечора дав виставу — комічну оперету Ю. Грома п. н. „Флірт і кохання". На бажання присутніх (між котрими можна було бачити й посла інсп. Ю. Ревая, що мав там виклад на істор. і політ. теми) на сцену показався сам автор театральної песи. Другого вечора згаданий театр виставив 4 мініятурні песи: 1. „Голодний" — трагедія Ю. Грома, що сам чудово грав головну ролю (Голодного). Цілий час гри публиці аж сльози на очах показувалися, бо в траґедії дуже ясно представлено, як деякі наші люди вміють „помагати" і словом і радою, але ніколи на ділі. 2. „Артист", добре підобрана песа, щоб після сумного „Голодного" публику розвеселити. 3. „Невольник" — трагедія военнополоненого з Сибірі по світовій війні. Четверта песа цього вечора, повна сміхів і жартів, це ревіювий скетч на 8 картин п. н. „З Хусту до Абісинії" — автора Ю. Грома. Тут кожний, хто не вірить часописам, міг пізнати всю правду, що таке Абісинія і її війна з Італією. Дуже добре зробила управа театру, що кожну театральну песу попередила коротким змістом, після чого публика з більшим зацікавленням слідила за подіями. Хуст мало коли мав таке щастя, щоб міг так розвеселитися, як тепер на цих виставах театру старших пластунів.

„УКРИТА ФІЯЛКА".

Це назва життепису про с. Василіянку Глібовицьку, що недавно появився. Книжка вийшла накладом С.С. Василіянок, автором М. Стефанія Качоровська ЧСВВ. На Закарпатті такого життепису досі ще не було. Життепис повний цікавого змісту, як С. Глібовицька разом з іншими черницями у світовій війні була заступницею лікаря на фронті, ратівницею бідних дітей, котрих батьки поклали голови в боях. Року 1922. вона прийшла на Закарпаття і тут почала релігійно-освітню працю між шкільною молоддю. Це перший цього роду український життепис на Закарпатті, котрий ясно показує, що і наш нарід може мати геройські святі душі. Тому цю книжку повинен прочитати кожний, хто тільки цікавиться нашим релігійним життям.

Ширіть наш часопис!

ЧОМУ ВЯЗНИЦІ ПОВНІ?

Читаємо у щоденній пресі, що амнестія справді опорожнила вязниці, одначе тепер вони в приспішеному темпі заповнюються. Хочу звернути увагу на те, чому саме є такий зріст злочинности і за що сидять там люди. Коли заглянути у карний реєстр при котромунебудь повітовому суді, то 50 прц. усіх кар це лісові шкоди і крадіжі, а 35 прц. це скарбові переступства, головно за посідання тютюну. Про причини лісових крадежей писав я свого часу і коли би провідні господарські державні чинники вглибилися поважно в суть лісових крадіжей, то певно вутіль у безлісних околицях коштував би нині 2 зол. сотнар і тих теперішніх лісових крадіжей майже не було б.

Знову інша річ — це переступство посідання тютюневого сирівця. Нині коштує 1 пачка тютюну найгіршої якости т. з. махорки 60 сот. Деж пересічний селянин може позволити собі на такий видаток, що рівняється винагороді за півтора дня роботи? Хтось скаже, хто не має за що, хай не курить — я вповні з тим годжуся, але налоговий курець ніколи.

Тютюневий монополь забирає від плянтатора тютюн найкращої якости по 3 зол. за 1 кґ. а каже собі платити за 1 кґ. найгіршого аж 12 зол. Яке тут відношення? Розуміється, що більшість плянтаторів садить тютюн головно тому, щоби мати що курити. А щоби мати що курити, треба то вміти переховати і починається скривання тютюневого сирівця по стріхах, дуплах, закопування у землю у фляшках. До якої прецизности доходить часом переховування тютюну, переходить всяке поняття. Одночасно тютюневий монополь також „видосконалює" свою техніку видобуття нелеґально переховуваного тютюну. За тютюном шукає поліція і т. зв. „летючі бриґади" скарбової сторожі з цілими масами своїх конфідентів. У вислідї все якась кількість тютюну попаде до рук влади і починаються арешти, карні доходження не горендальні гривни, яких власники не всилі заплатити і заповняють на довгі місяці вязниці. Розуміється, що не обходиться без підкидання тютюневого листя з пімсти і доносу, а навіть провокації. В руки влади попадають лиш менше проворні, одначе є „викваліфіковані" одиниці, на взір американських „ґанґстерів", що при переховуванню і торговлі тютюном роблять інтереси.

Ціла та процедура з тютюном вкінці непомірно обтяжує державний скарб і терпить ціла суспільність.

А проте це можна дуже легко розвязати, так, як уряд Зл. Держав Америки розвязав справу алькоголю. Чи чув хто перед війною, щоби хтось курив тютюн своєї продукції? Ніколи, бо за кілька сотиків міг набути леґально, скільки і де хотів.

З тої політики високих цін тютюну, особливо там, де садять тютюн, слід якнайскорше завернути. В інтересі держави лежить не карати громадян, але їх відтягнути від роблення злочину. Якби тютюн найгіршої якости коштував напр. 10 сот. замісць 60 сот., то певно зараз зліквідувалася б ціла нелеґальна торговля і переховування тютюневого сирівцю. Сотки теперішніх мешканців вязниць перестали б бути на удержанні держави, маси налогових курців не відбували б по вязницях злодійської школи, бо вязниця ледви одну десяту частину своїх мешканців відстрашує від провини, а девять десятих, особливо молодих хлопців, деправує раз на все.

Поінформований.

Нововіднайдені історичні мапи України.

НЮ ЙОРК, 4. березня. (Вл. кор.). Минулого тижня знайшов д-р С. Демидчук в одній антикварні кілька мап з історії України. Досі не чути було, щоб хтось із українців про них згадував, тому вони можуть бути новістю для неодного українця. Є це такі мапи: 1. З французьким наголовком в українськім перекладі така мапа: „Русь Чорна або польська, що обіймає провінції Чорну Русь, Волинь і Поділля, поділені на їх воєвідства і звичайно знані під іменем **Україна або Край Козаків**". Мапу нарисував Сансон у Парижі в р. 1674, отже зараз по Андрусівськім договорі, коли то Україну після смерти Хмельницького поділила між себе Польща й Москва. Західні границі України сягають поза ріку Вислок і переходять поміж Ряшевом та Лежайськом аж до Карпат. Лежайськ лежить на території Руси Чорної. Але напис „Русь Чорна" на мапі поданий на півночі, а на полудне написано по французьки: „Палятинат Львівський". На півночі граничить ця частина України із Литвою, на північному Сході на границі є напис: „Границя Московії". Територія України по лівому боці Дніпра не закінчена, бо вона не належала до Польщі, але є подані північні і північно-східні границі України в тім відтинку. На полудни притикає Україна частинно до лиману Дніпра а з ним і до Чорного моря, а західна частина берега Чорного моря занята татаріею, яка належала до турецької імперії. На полудне від воєвідства брацлавського є Молдавія, а на полудне від Покуття є князівство Трансильванії, а дальше Угорщина. Напис на мапі від Поділля через Дніпро по французьки такий: „Ukraine du Pays de Cosaques". Такий сам напис, як згадано, є теж і в наголовку. Між знаками до мірення подані милі італійські, потім польські, потім „ліги українські", а дальше верстви московські, милі німецькі, французькі. Мапа сягає від 45-го до 60-го полудення і від 47-го до 52. північного рівнолежника. Крім того і повище 52-го рівнолежника назначені деякі околиці, а границі на заході мають напис: „Велика (чи може „висока") Польща".

Друга мапа має французький напис: „Вища Волинь, або палятинат Луцький, нарисований з **великої мапи України Васер де Боплана** Сансоном д' Абервіль королівським географом у Парижі в р. 1665". Іншу частину цієї „великої мапи України", де представлена Чорна Русь з Покуттям, набув гром. Василь Пуйда.

Третя мапа, теж французька, представляє „Плян славної битви зведеної в околиці **Полтави на Україні** між армією його царського величества Петра Першого імператора Великої Руси й армією його величества короля шведського Карла XII. в днях 27. червня — 8. липня 1709".

Ця мапа подає подрібне розміщення московського, козацького і шведського війська з ріжними написами, а врешті подає точно околицю битви довкруги Полтави над рікою Ворсклою. Мапа видана в Газі заходами Пієра Гуссон, а нема поданого року. На північній границі пляну поданий напис по латинськи: „Украіне парс". В лівому розі на горі поданий плян замку Перево

На підмогу протиалькогольній пропаґанді!

Від багатьох літ веде Українське Протиалькогольне Товариство „Відродження" завзяту боротьбу з отрутами: алькоголем і нікотиною, що руйнують здоровля і майно громадянства, деправують психічно та виродкують цілі покоління. Зокрема наш нарід від століть терпить великі шкоди від цих своїх ворогів. Рятуючи його, „Відродження" розгортає на всіх ділянках суспільного життя пропаґанду проти отрут: починаючи від шкільної молоді через усі товариства та всі кола громадянства аж до його верхівки, „Відродження" сіє абстинентські гасла. Ця важка, невгомонна праця вимагає окрім сил і рук до праці великих матеріяльних засобів. Увесь час „Відродження" боролося й бореться з недостачами матеріяльними, які спутують розгін та обмежують працю, паралїжуючи всякі самостійні і більш далекосяглі потягнення. Треба зазначити, що в своєму житті і зусиллях Товариство полишене ввесь час само собі, своїм власним засобам, та всупереч усім труднощам удержується власними силами. Від ряду літ воно навіть не діставало права на прилюдні збірки й не могло за їх посередництвом втягнути широких кол громадянства до співпраці.

Щойно в цьому році наше Товариство дістало дозвіл на прилюдну збірку у Львівському та Станиславівському Воєвідстві, яка відбудеться в днях *від 18—21. квітня на терені Станиславівського та від 19—21. квітня на терені Львівського Воєвідства.* Зокрема в дні 19. квітня має перевестися збірка під усіма українськими установами й церквами по містах та містечках згаданих воєвідств. Для переведення всієї збіркової акції підготовано в областях обох воєвідств повітові та місцеві збіркові комітети, зорґанізовані будьто силами Т-ва „Відродження", будьто при співпраці Т-ва „Просвіта".

На цьому місці Головна Рада Українського Протиалькогольного Товариства „Відродження" звертається до українського громадянства з проханням: Прийдіть нам з допомогою в нашій важкій праці! Жертвуйте датки на наші збіркові листи та до наших збіркових пушок! Не оминайте нагоди причинитися своєю хочаб малою лептою до скріплення й піднесення протиалькогольного та протинікотинного Товариства до заактивізування боротьби з отрутами! В днях від 18—21. квітня дайте доказ, що лежить Вам на серці здоровля, добробут і майбутнє українського народу! Ставайте всі на протиалькогольний та протинікотинний фронт!

ГОЛОВНА РАДА УКРАЇНСЬКОГО ПРОТИАЛЬКОГОЛЬНОГО Т-ВА „ВІДРОДЖЕННЯ":

Д-р Софія Парфанович, голова. *Іван Костюк,* секретар.

...точна над рікою Бористенес, а в поясненнях сказано, що там містилося 16.287 шведів, що третього дня битви піддалися князеві Меншикову.

Оці три, чи пак 4 мапи величини розгорненої американської ґазети. Вони подані кількома красками, а на пляні битви під Полтавою поданий герб Петра Великого.

Четверта мапа представляє східну Европу. Вона видана в Голяндії і має написи в голяндській мові. Її нарисував Еман Бовен, поправив В. А. Бахієне, а клішу нарисував І. ван Яґен в р. 1778. По обох берегах Дніпра є напис „Украйне", на північному сході є напис „Клейн Русслянд", а на північ від неї „Гроот Русслянд". Границя на заході в північній частині подана з Литвою, в полудневій частині з Польщею. Величина цієї мапи сягає половину попередно згаданих, отже як одна картка американської ґазети. Чотири мапи тут списані, набув на власність д-р Демидчук, а одну, як згадано, Василь Пуйда.

Загальні Збори Союзу Українок.

Докінчення нарад з другого дня.

АБСОЛЮТОРІЯ І КЛОПІТ З РЕЗИҐНАЦІЄЮ НОВОВИБРАНИХ ЧЛЕНОК НОВОГО ВИДІЛУ.

По обширних вияснениях голови М. Рудницької делеґаткам — на внесок п. Луневої, яка відчитала звіт контрольної комісії, Заг. Збори признали абсолюторію Виділові (дел. Н. Дорошенко здержалась від голосування) за його діяльність. Опісля п-і О. Ціпановська відчитала в год. 7.30 вечором листу членів, яких комісія-матка запропонувала до нового Виділу. І так на голову С. У. комісія матка запропонувала п. Мілену Рудницьку, яку теж Заг. Збори вибрали через акламацію, при голосних оплесках делеґаток. М. Рудницька заявила, що вибір прийме, якщо листу членів Виділу комісія матка узгідить з нею. По короткій „чистці" листи комісії матки враз з нововибраною головою Заг. Збори вибрали до нового Виділу всіх членок, яких запропонувала в імені комісії матки п-і О. Ціпановська. Отже до Виділу ввійшли пані: **Ольга Ціпановська, ред. Олена Кисілевська (Коломия), Олена Федак-Шепаровичева, Лідія Горбачева, Амалія Рублева (Станиславів), Каштанюкова Олена, Ґурґулівна Ірина, д-р Яцкевич-Кос Віра, д-р Ст. Коренцівна, Лукія Бобиляков (Перемишль), Марія Пясецька, Несторівна Леся, Мрицівна Мирослава і Любов Захарко** — три з провінції, всі інші зі Львова. Заступницями Виділу Заг. Збори вибрали: **Дзьобу Оксану, Татухову Богдану, Федорчаківну Степанію, Іжицьку Марію, Шавякову Лідію і Любов Савойкову.**

До Контрольної Комісії ввійшли: **Лунева Ірина, О. Лукашевська і Каролина Любомирович;** їхніми заступницями: **Майковська Зиновія і Палієва Олена.**

Ред. О. **Кисілевська** тричі зрікалася становища в новому Виділі тому, що Заг. Збори С. У. не прочистили атмосфери, не поладнали всіх труднощів, які на далі залишаються перед С.У. Тому треба багато попрацювати, щоб усунути ці труднощі. С. У. мусить жити в згоді з іншими товариствами й організаціями. Підкреслює, що не почувається на силах до цієї важкої праці. До того проживає в Коломиї і не зможе приїздити постійно на засідання Виділу. Делеґатки ввесь час голосними оплесками не давали ред. О. Кисілевській прийти до слова, а по кожній заяві не приймали цієї резиґнації до відома. Щойно в год. 10-ій вечором по довгих проханнях п-і Кисілевська прийняла вибір кажучи, що якщо побачить, що не буде могти видержати на своїм становищі, тоді зрезиґнує. Просить, щоб до неї не пристосовувати резолюції, яка забороняє резиґнувати членам Виділу зі своїх становищ підчас ділового року.

Нарешті стратили Гавптмана.

ТРЕНТОН, 4. 4. ПАТ. *Гавптмана стратили сьогоднішньої ночі в год. 1 мін. 41.*

Оборона робила ще вчора розпучливі спроби його ратувати. Ґубернатор Гофман, що мав учора довшу розмову з прокуратором Віленцом, надармо старався намовити його, щоб згодився відложити знову виконання смертного присуду, а тимчасом перевести доходження у справі б. адвоката Венделя у графстві Гантінґдон. Одначе після розмови з Віленцом ґуб. Гофман за посередництвом свого секретаря повідомив, що годі дальше відложити виконання присуду з огляду на становище влади повіту Мерсен, яка рішучо відмовила видати Венделя гантінґдонській владі.

У хвилині, коли Гавптмана мали ввести до салі, в якій виконують вироки, директор вязниці, полк. Кімберлінґ велів ще своєму секретареві впевнитися телефонічно, що вже нема ніяких виглядів на відложення екзекуції. В год. 1 мін. 38 до директора вязниці зголосився один із вязничних сторожів і заявив, що в бюрі дирекції вязниці не одержали ніяких вісток, що позволялиб зволікати дальше виконання присуду.

В год. 1 мін. 41 ввели Гавптмана до салі, де находиться електричне крісло. Він поводився зовсім спокійно. Звертала тільки увагу велика блідість його лиця. Два вязничні сторожі підвели його до крісла, на якому він усів, не пробуючи зовсім боронитись. Коли привязували його до крісла, глядів спокійно на 55 свідків, що були при екзекуції. Перший раз пустили електричний струм в год. 1 мін. 41. Дальші два струми закінчили екзекуцію. В год. 1 мін. 44 кат Еліот виключив струм.

Кілька осіб, яким зробилося недобре, вивели із салі. Шість лікарів досліджували тіло Гавптмана і перенесли до кімнати, де відбулася секція.

Директор вязниці полк. Кімберлінґ заявив, що Гавптман до останньої хвилини був певний, що врятується від смерти. Він не хотів навіть сповідатися і не тратив довподлідка відваги.

Коли його жінка довідалася про страчення чоловіка, дістала нападу істерії і стала голосити: „Чому ви це зробили?" Врешті успокоїлась і рішила виїхати негайно до Ню Йорку, де находиться її син Менфред.

Підчас екзекуції вязницю окружала юрба народу. Влада видала відповідні розпорядки, що запевнювали безпеку представників влади, які в останньому часі сталися непопулярними. Сильні поліційні відділи стерегли мешкання прокуратора Віленца і ґубернатора Гофмана.

Ґубернатор Гофман, що після екзекуції покинув своє бюро, відмовив усяких розмов журналістам і вдарив у лице урядовця, що хотів відвести його додому.

Влада видала дуже строгі розпорядки, щоби запевнитися, що ніхто з осіб, які допущено до місця страчення, не зробить фотографічних знимок. Всі очевидці смерти Гавптмана мусіли підписати письмо, яке їх остерігало, що на випадок доконання знимок грозить їм судове доходження. Незалежно від того чотири рази піддавали їх особистій ревізії.

Д-р Ст. **Коренцівна** теж зголосила свою резигнацію з Виділу тому, що професійні обовязки унеможливлюють їй виїздити з рефератами на провінцію. Звязок з філіями при допомозі обіжників не приносить ніякої користи. Найкращий доказ, що в минулому діловому році лише **одна** філія відгукнулася на її обіжник у справі підвищення народнього здоровля. Одначе Збори не прийняли і цієї резигнації. Заг. Збори зголосили теж, щоб урядничка С. У. Мирослава Чмицівна ввійшла до Виділу.

Новоибрана голова М. Рудницька склала щиру подяку за вибір запевнюючи, що єдина ціль її життя — це С. У. і праця для нього. Просила, щоб їй далі довіряли і щоб це довіря не виявляли лише оплесками. Запевняла, що С. У. поборе всі труднощі і сподіється, що вже на найближчих Заг. Зборах пані вважатимуть за честь, щоб увійти до Виділу.

П-і **Білякова** заявила, що до нового Виділу відмовилась увійти не тому, щоб боялася відповідальности. Ні! Рішуче ні! Висловила теж своє обурення, що на Заг. Зборах видвигнули справу д-р Х. Кононенко, яку повинна була розглянути комісія.

ДОВГА НИЗКА РЕЗОЛЮЦІЙ.

З черги голова відчитувала довгу низку резолюцій, що їх устійнила резолюційна комісія. Найбільше клопоту мала голова з двома резолюціями: у справі становища С. У. до релігійного виховання і в справі резолюції, яка мала ствердити, що українська нація не має національного проводу.

В першій справі голова відчитала резолюцію, яка стверджує, що С. У. стоїть далі і непохитно у відношенні до Церкви і релігії на становищі, що його оформила резолюція І. Всеукраїнського Жіночого Конгресу у Станиславові. Одночасно п-і **Терлецька** домагалась, щоб голова піддала під голосування її резолюцію того змісту: Зїзд С. У. стверджує необхідність праці над освідомленням жіноцтва на християнських засадах та над релігійним вихованням дітей. По вясненнях голови і короткій дискусії Заг. Збори приняли першу резолюцію.

НЕМА НАЦІОНАЛЬНОГО ПРОВОДУ?

Опісля голова відчитала резолюцію, в якій говорилося, що „українське громадянство опинилося без національного проводу". П-і Кисілевська як стій домагалася, щоб цей нещасливий зворот з резолюції викреслити, бо це доведе до нового загострення і полеміки в С. У. (На салі було чути оклики: Як це так? Як довго п-і М. Рудницька була в УНДО — тоді національний провід був, а тепер по відході з УНДО нема вже цього проводу?!). Одночасно дел. **Пеленичка** заявила, що українська нація має такий провід, але він не може виявитися на зверх.

П-і Н. **Селезінкова** запротестувала проти таких слів у резолюції і підкреслила, що не пригадує собі, щоб старий Виділ зголошував такі внесок до резолюційної комісії. У відповідь голова запевняла, що старий Виділ приняв такий внесок на засіданні, на якому не було саме п-і Селезінкової. Кінець-кінців Заг. Збори приняли цю нещасну резолюцію зі згаданою поправкою.

ПРОТЕСТ ПРЕДСТАВНИКІВ ПРЕСИ.

Тому, що по різких заявах голови і поважних осіб С. У. делегатки почали ворожо ставитись до української преси, всі присутні пресові справоздавці підписали одноднушно внесок і передали президії Зборів з домаганням допустити до голосу представника преси. Негайно після того ред. **Глібовицький** склав таку заяву протест в імени всіх представників преси проти несяушних закидів під адресою української національної преси: Наша терпеливість вичерпана. Поважні особи тут на Зїзді виступали проти української преси. Якщо ми не вийшли зі салі на знак протесту — хоч повинні були це вже давно зробити — то тільки тому, що з професійного обовязку мусіли тут залишитися, щоб показати, що позитивно ставимося до зорганізованого українського жіночого руху. Преса є також великою національною цінністю і якби не важка праця національної преси, то не було би організації і цей Зїзд не був би такий численний. Після таких виступів загально проти всієї нашої преси присутні розїдуться з тим переконанням, що найкраще не читати української преси. В імени всіх представників преси підкреслюю, що на будуче в подібнім положенні будемо приневолені вийти зі салі.

НОВИЙ МАТЕРІЯЛ ДЛЯ СУДУ ЧЕСТИ.

Опісля пізним вечором нарешті дійшла до голосу **д-р Х. Кононенко**, щоб відповісти на закиди голови. Згадала, що не буде спростовувати особистих закидів, бо їх вияснить суд чести. Щож до закиду інтригантства в С. У. — д-р Кононенко підкреслює, що за ввесь час своєї 19-літньої громадянської праці на еміграції, себто у Відні, Празі, Канаді, Варшаві і на Підкарпатті не стрінулася від нікого з цим закидом. Якби я була інтригантською, тоді п-і: Залізнякова, Ціпановська і Барановська (ця остання стала в обороні д-р Кононенко) не працювалиб зі мною у Відні; з Канади не писала би до мене дотепер голова Союзу Українок п-і Савеля Стечишська. Зрештою сен. Кисілевська може потвердити, що підчас свого побуту в Канаді чула про мене слова признання. (Ред. О. Кисілевська потверджує це). Знову у Празі я довго-довго працювала з п. С. Русовою і вона може виставити мені найкраще свідоцтво (п-і С. Русова це потвердила). Вкінці я працювала на Закарпатті, де зорганізувала наше темне жіноцтво. Голова М. Рудницька була на такім великім жіночім зїзді в Ужгороді, побачила мій організаційний хист і тому спровадила мене до Львова. Підтримує свій закид під адресою голови С. У., що у Виділі не було свободи думки. Побачивши, що потягнення М. Рудницької можуть зваготіти на С. У., я отверто заявила це голові. Цю отвертість використала голова М. Рудницька і назвала це інтриганством. Я розійшлася не зі С. У., але з М. Рудницькою, бо побачила, що голова тягне С.У. до нової політ. організації... — До якої, до кого? — падуть оклики на салі. — До Палієва — заявила д-р Кононенко.

ПРОЩАННЯ С. РУСОВОЇ.

В год. 9.50 вечором до слова прийшла **п. С. Русова** взиваючи присутніх на Зїзді жінок до якнайшвидшого поладнання всяких конфліктів у жіночих організаціях на засаді всепрощення та пошанування один одного. Дякувала за всі привіти, що їх висловили присутні жінки.

Присутні відспівали в честь п. Софії Русової тричі „Многая літа" і так достойна Ювилятка попрощалася з присутніми.

ЗАТВЕРДИЛИ ВИКЛЮЧЕННЯ ДВОХ ЧЛЕНОК.

Після того Заг. Збори в год. 10.20, коли на салі була ледви 1/5 членів, розглянули відклик двох виключених членів С. У. — **п. Е. Тишинської і п. М. Колтунюкової.**

Над обома справами відбулася довга дискусія, читали відклики виключених членів і слухано довгих вияснень голови в цих справах.

Щодо п. **Е. Тишинської**, Заг. Збори затвердили постанову Виділу та рішили, що п. Е. Тишинська буде прийнята знову в члени, якщо схоче бути членом С. У.

Заг. Збори затвердили теж постанову Виділу в справі виключення зі С. У. п. **Колтунюкової** та одночасно візвали п. **Шепаровичеву**, щоб вона пішла на громадський суд у справі образи п. Колтунюкової, якщо остання на те згодиться.

Врешті на внесок п. М. Рудницької Зїзд рішив, щоб п. **С. Русова** визначила членів комісії, яка малаб розглянути справу конфлікту голови з п. д-р Х. Кононенко.

В ОБІЙМИ... ПАЛІЄВА.

При кінці нарад п. **Пеленичка (Стрий)**, навязуючи до слів п. Кононенко, поставила запит до голови про її співпрацю з п. Палієвом. М. Рудницька відповіла, що ніхто з членів Виділу С. У. не є членом ФНЄ і вона не чула, щоб хтонебудь в членів Виділу мав такі наміри.

По останнім слові п. Мілени Рудницької, яка взивала учасниць до дальшої праці, висловлюючи надію та віру в краще наше майбутнє, присутні відспівали національний гимн; в год. 11.50 в ночі розійшлись додому.

*

П-і Конрадова просить нас зазначити, що в своїй заяві від католицького жіноцтва, яку ми подали вчора, мала на думці **релігійне, а не католицьке т-во.**

З ВІДЧИТОВОЇ САЛІ.

„Третя Німеччина".

В пятницю 3. ц. м. відбувся на Молодій Громаді у Львові відчит **ред. І. Витвицького** на повищу тему. На початку референт пояснив термін „III. Німеччина": І. римське цісарство, II. Німеччина Бісмарка та Вільгельмів від 1870 р. включно з веймарською републикою, III. Німеччина від нац.-осц. перевороту. (Слід зазначити, що існує теж інший історичний поділ: І. Німеччина від 1870—1918, друга — це веймарська република і третя — Німеччина Гітлера). Прелєгент схарактеризував теж ті поодинокі три великі історичні німецькі епохи, після чого ширше схарактеризував ідеольогічну суть націонал-соціялізму: міт крови і міт германського лицарства. Революція Лютра у XVI. ст. була фактично лише бунтом. З февдального середньовічного періоду Лютер перетворив Німеччину на країну з почуттям хуторянського патріотизму безлічі удільних князівства. Англійська революція Кромвеля створила тип патріота-джентельмена; велика француська революція створила тип громадянина, — Німеччина залишилась краєм хуторянщини. На Німеччині Вільгельмів і веймарської конституції тяжіло роздвоєння, яке виявилось було у затяжному спорі між Бісмарком та Мольтке. Не вояк панував у Німеччині, а фінансіст. Після програної війни всетаки фронтовики-вояки ратували ситуацію внутрі держави, ломлючи комуністичну революцію. Потім референт зупинився на характеристичних рисах тотальної держави. Індивідуальність [illegible]

Німецький уряд не думає про девалюацію.

БЕРЛІН, 4. 4. ПАТ. В органі Шахта „Дер Дойче Фольксвірт" появилася стаття, яка покликується на інформації з міродатних кол, рішуче заперечує вістки про девалюацію марки; фінансова політика Німеччини не змінится.

Зближення арабських держав.

ЛЬОНДОН, 4. 4. ПАТ. Передвчора підписали у Багдаді союзний договір між Іраком та Геджасом; в понеділок оголосять його у Мекці та Багдаді. Цей договір має бути висловом арабської та музулманської солідарности; можуть до нього приступити також інші музулманські держави [illegible]

у III. Німеччині може вижитись тільки у рямцях законодавства. „Одиниця — ніщо, нарід — усе“. Маси пішли за гаслами Гітлера, осяяні відновою старогерманської романтичної орнаментики. Люди, втомлені демагогією політичних партій, пішли за — ще більшою демагогією. На гітлерівській революції розчарувались болюче консерватисти — Гуґенберг і Папен, — не розчарувався ґенеральний штаб. Сьогодні панує у Німеччині робітник (не у клясовому соціялістичному розумінні) і вояк. Брунатний мундур уступив місце сірому воєнському мундурові.

Потім референт давав відповіди на запити. Вони торкалися питання про внутрішні конфлікти між радикальною молоддю і верхами (тих конфліктів від ліквідації Рема нема, зате є конфлікти церковні), справи „пучу“ Рема (д. цікаве вияснення ґенези кріавої розправи), справи здогадного „українофільства“ й ін.

Однаково реферат, як і відповіди референта були дуже цікаві. Видно, що справді тов. Витвицький як журналіст не змарнував свого побуту в Німеччині: вивчив історію та пізнав відносини, навчився теж аналізувати суспільно-політичні рухи, словом, зробив те, що є найбільшим обовязком кожного журналіста на чужині.

Новий лад у церкві св. Варвари у Відні.

Відень, 1. квітня 1936.

Наша греко-кат. парохія св. Варвари у Відні стояла отсе вже вдруге за час її 150-літнього істнування перед загрозою її евентуальної ліквідації. Ту небезпеку вдалось оба рази щасливо оминути і саме на днях запало останнє рішення в цій справі. Апостольська столиця, що із зміною політичних кордонів була примушена шукати нової відповідної, практичної розвязки питання юрисдикції над нашою церквою, найшла її в такій формі, що ми — на мою думку — маємо повну причину радіти її рішенням.

В згаданій справі появився декрет Апостольської Столиці, якого дослівний переклад виглядає так:

„Маючи на увазі, як велике є значіння архипастирської опіки для добра душ і наскільки легше її переводити, коли церковна юрисдикція даної епархії по змозі відбувається серед границь цивільної влади, постановив наш Св. Отець Божим Провидінням Папа Пій XI., після реферату підписаного кардинала-секретаря св. Конгрегації для Справ Східної Церкви на авдієнції дня 7. квітня 1934 року, виймити парохію византійського обряду при св. Варварі у Відні зпід юрисдикції українського Митрополита у Львові і віддати під владу архиепископа у Відні.

Одначе, зваживши особливі причини, які ту парохію світло вивищають понад інші парохії того обряду, як також з уваги на її славну історію й історію нерозлучно з нею звязаного інституту „Барбареум“, в якім колись виховувалися світочі византійського обряду і багатонадійні заступники Церкви, св. Отець зарядив, що архиепископ Відня заряджуватиме нею як окремий делегат Святішого Престола.

Надто бажанням св. Отця є, щоб при кожночаснім опорожненні парохії український митрополит у Львові предложив імена трьох кандидатів, з котрих віденський архиепископ вибере одного, побожністю й наукою відзначеного, який відтак завідуватиме парохією і який матиме юрисдикцію над усіми вірними византійського обряду, що мають свій осідок в Австрії.

Все це стає з оцим декретом правосильне. Все, що булоб йому противорічне, не має в будучности значіння.

Дано в Римі, в палаті Св. Конгрегації для Справ Східної Церкви, дня 20. грудня 1935 р.

† Кардинал А. Сінчеро в. р. О. Цезаріні в. р. асесор, Єпископ у Пренесте, секретар.

З нагоди перебрання парохії св. Варвари у Відні архиепископом д-ром Теодором Інніцером відбудеться в неділю 5. квітня в церкві торжественна Служба Божа з привітанням архиепископа, як окремого Делеґата Апостольської Столиці. Вечором того самого дня відбудеться у великій салі Військового Касина святочна академія, в якій по привітанні парохом св. Варвари, о. д-ром Горникевичем, забере слово сам делегат, кардинал-архиепископ д-р Інніцер. Виклад про ролю і вплив Відня на відродження України із окремою увагою до заслуг Католицької Церкви читатиме д-р Тарас Бородайкевич. Вокальну й інструментальну частину вечора виповнять продукції мішаного хору із сольовим вкладом нашого земляка, члена Держ. Опери, п. Івана Савки, далі знаних мистців п-ні Дарії Карпнович і п. Богдана Бережницького (фортепіян-чельо) та нашого ще молодого, але незвичайно талановитого композитора і піяніста Тараса Микиші. Ост.

Дивний процес.

ПРИСУД.

У процесі Гуцалюка і товаришів по промовах оборонців, які скінчили промовляти вчора щойно в год. 9-ій вечором, була ще репліка прокуратора та оборонців. Щойно в год. 10.30 вечором присяглі пішли на нараду. В год. 11.30 вночі предсідник відчитав вердикт суддів присяжних, яким потвердили вину підс. Гуцалюка за приналежність до ОУН, а заперечили вину у цій самій справі щодо підсудних Матли, Грицька і Гладкого. Крім того потвердили вину підсудних: Яроша, Костюка і Гладкого за інші неполітичні провини.

По тригодинній нараді предсідник трибуналу оголосив в год. 2.30 в суботу 4. квітня п. р. такий присуд:

Підс. **Тараса Ярослава Гуцалюка** трибунал засудив за приналежність до ОУН на **4 роки вязниці**. На основі амнестії зменшив йому кару на 2 роки та зачислив слідчий арешт. За фальшування документів засудив підсудного на 6 місяців і цю кару йому дарував.

Підсудних **Олександра Матлу** і **Осипа Грицака** суд на основі вердикту увільнив від вини і кари.

Підс. **Володимира Гладкого** суд увільнив від закиду за приналежність до ОУН, а за передання бляшкетів „доводів особистих“ засудив на **8 місяців вязниці**, з чого 4 місяці йому даровано на основі амнестії.

Підсудних **Володимира Яроша** і **Евгена Костюка** засудив суд за фальшування документів і вибирання грошей в П. К. О. по **1 році** вязниці, з тим, що зменшив їм кару **по пів року** і зачислив слідчий арешт. Підсудні мають звернути П. К. О. вибрані гроші і заплатити кошти процесу. Підсудні **Матла і Грицак** вийшли на волю.

•

Справлення помилки: У звіті з третього дня розправи зайшла друкарська помилка. Подано „обор. д-р Гладкий“, має бути „обв. Гладкий“.

ТУРЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРД. СПРАВ У ЮГОСЛАВІЇ.

БІЛГОРОД, 4. 4. ПАТ. Нині вранці приїхав до Білгороду турецький міністер закордонних справ Ружді Арас. Після півгодинної розмови із премієром Стоядіновичем, міністра Араса пополудні приняв князь-регент Павло.

НЕМА ЦУКРУ, СОЛИ, МАСЛА...

ПАРИЖ, 4. 4. ПАТ. Агенція Аваса повідомляє з Москви: Контрольна комісія, яка переводила слідство в справі торговлі споживчими артикулами в европейській частині СССР., ствердила, що в багатьох місцевостях нема цукру, соли, масла й інших артикулів першої потреби.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успенської церкви: о. А. Бучацький 2.—, Я. Кузьмів 3.— зол.; в Адміністрації „Діла“: о. Север. Зубрицький, Чолгни 1 зол.

— **Передплатникам бібліотеки „Діла“** вислали ми вчора перший том нашої бібліотеки, новелі У. Самчука „Віднайдений рай“. Пригадуємо, що річна передплата з 12 книжок для передплатників „Діла“ — 18 зол. Прохаємо передплатників бібліотеки присилати чеками, які долучили ми до книжки з допискою „Бібліотека Діла“, по змозі передплату річну, піврічну або чвертьрічну, а в крайньому випадку належість за висланий примірник.

— **Виступ Голинського в „Паяцах“.** В найближчому часі дасть у Львові низку вистав оперний ансамбль із Варшави під проводом дир. Мазуркевича. Довідуємося, що 15. ц. м. виступить гостинно в цьому ансамблі в опері „Паяци“ відомий наш співак, п. Мих. Голинський.

— **Вистава „Вестальки“.** Заходом Марійської Дружини Абсольвенток відбудеться в неділю 5. ц. м. в год. 17. у руханковій салі при вул. По-

...ського ч. 95 вистава „Вестальки", з якої дохід призначений на будову церкви СС. Василіян у Львові.

— **В читальні „Просвіти" на Личакові** відбудуться в неділю 5. ц. м. святочні сходини в пам'ять Т. Шевченка з рефератом, на які видім чином запрошує все українське громадянство личаківської дільниці. Початок год. 18.30. Концерт відбудеться по святах.

— **Вистава песи українського большевицького автора у Празі.** Чеська преса повідомляє, що до Праги приїздить у найближчих днях відомий український большевицький драматург Олекса Корнійчук, щоб бути присутнім на прем'єрі своєї драми „Платон Кречет".

— **Відгомін варшавського процесу.** Підчас варшавського процесу проти Бандери і товаришів оборонців, як відомо, суд гривною майже усіх оборонців, що виступали в цім процесі, м. ін. і оборонця д-ра Володимира Горбового гривною 200 зол. Цими днями коморник городського суду ревіру І. у Долині візвав д-ра В. Горбового заплатити згадану гривну під загрозою ліцитаційної продажі його майна.

— **Ревеляцією Львова приїзд Цирку Станевських на Великдень.** На днях приїздить до Львова Цирк Станевських, який дасть виставу вже першого дня свят. Програма Цирку буде найкраща з усіх, які ми досі бачили. Львів побачить світової слави жонглера Масіміліяна Труці. На програму складається 20 добірних точок з усіх ділянок циркового мистецтва. Побачимо велитенських шимпанзів, відомих із фільм, акробатичні групи Гунгарія, Арістон, ... і т. д. Справжньою оздобою буде Бім-Бом (Е. Станевський партнер), що втішався величезними успіхами у закордоні. Вершком вистави буде метч копаного мяча на роверах із участю публики. Славні гротескові коміки Мане..., ... тресури 16 арабських коней п. Еми Труці, а найбільшою сензацією буде виступ живих статуй з бронзу, крім того пси на чортовому колі й багато багато атракцій. Цирк Станевських починає свою гостину 1-го дня Великодніх Свят, себто в неділю 12. квітня в год. 4.30 попол. при вул. Полчинській. Діти й молодь на цю виставу платять половину.

— **Автомобілева катастрофа.** У суботу пополудні на вул. Коперника у Львові понижче гол. почти на авто, яким їхав польський та румунський старшина впало друге авто, що надїхало з вул. Оссолінських. Авто, в якому були згадані старшини, вивернулося догори колесами, а старшини вилетіли на вулицю. Шофер Михайло Ілинків був тяжко ранений, оба старшини вийшли ціло. Раненого шофера забрали до шпиталю.

— **Львівська хроніка.** Рудольф Кожушник із вул. Рицерської 29 і уч. VII. гімн. кляси Маріян Гладиш із Клепарова пропали тому кілька днів. — На розі вул. Янівської та Городецької пекарський віз Ст. н. Липкова зі Збоїськ зударився із трамваєм. Вибив дишлем шибу, одначе нікого не зранив. — Суд притягнув до відповідальности купця Ад. Ротера за те, що поліцаєві всунув у кишеню 3 зол. 50 сот., коли цей записав його, що не замикав у приписаній порі своєї крамниці.

— **Поворот неграмотности.** Статистика, ведена при військовій бранці в Польщі, виказує, що в центральних воєвідствах 26 прц. абсольвентів вселюдних шкіл не вміють читати ні писати. На східних теренах цей процент доходить до 33. Ця статистика виставляє дуже погане свідоцтво вселюдському шкільництву в Польщі. Маємо доказ, що нинішня школа випускає молодь без належитого опанування штуки читання й писання, не забезпечуючи її навіть перед аналфабетизмом.

— **Податок для незаможних новоженців.** Державна рада здоровля розглядає проєкт закону про допомогу для новоженців, який виладило евгенічне товариство. В законі передбачується м. ін. оподаткування кавалерів понад 30 літ і бездітних подруж у користь запомогового фонду для незаможних новоженців. Вільні від податку були би незаможні кавалери, що не можуть женитися з огляду на своє здоровля, та деякі категорії незаможних бездітних родин.

— **Безробіття в Польщі.** Згідно з даними бюр посередництва праці в усій Польщі було 1. квітня 479.049 безробітних. Це значить, що впродовж останніх 15 днів було 10.042 безробітних менше.

— **Розбудова Станиславова.** Комітет розбудови м. Станиславова відбув засідання, на якому заопініовано подання у справі призначення кредиту з державного будівельного фонду на будову мешкальних домів. Контингент на 1936 р. для Станиславова устійнено на 350 тисяч зол. Комітет рішив призначити на пять бльокових домів 76.500 зол., на 45 менших домів 223.500 зол. В пятьох бльокових домах має повстати 37 самостійних мешкань з лазничками, а в 45 менших домах буде 107 мешкань.

— **Сіркові джерела біля Ліська.** У віддалі одного кільометра від міста Ліська відкрили лікувальні сіркові джерела. Лікарська аналіза води випала додатно і тому міська управа рішила уладити лікувальне заведення. Одночасно в околиці шукають за джерелами нафти.

— **Окупаційний страйк** 180 робітників у фабриці рільничих машин „Польна" в Перемишлі скінчився. Фірма підписала збірну умову, якою підвищено зарібки робітників на 10—25 прц. Крім того принято назад до праці тих робітників, яких редукція довела до страйку.

— **Нову латинську парохію** утворено в Перемишлі на Болоню. Є це дільниця заселена переважно українцями.

— **Після судді арештували прокуратора.** У звязку з аферою Бергманів та арештованого недавно окружного судді Мих. Гонсьоровського арештовано вчора емер. прокуратора із Чорткова Соколовського. Арештованого, що мешкав у Кракові, перевезено до слідчої вязниці у Львові.

— **Смерть проф. Ціпера.** У Кракові помер у 81 р. життя д-р Альберт Ціпер, що перед війною був гімназійним професором у Львові і знаний був зі своїх літературно-наукових праць та як автор німецької граматики.

— **Фільварок для доньок Пілсудського.** На замку у Варшаві відбулося вчора в приявї президента Мосціцького засідання родинної ради, що опікується двома малолітніми доньками марш. Пілсудського. Рішено, щоби за гроші, які добуть з частинної реалізації авторських прав марш. Пілсудського, купити для доньок фільварок в одному із східних воєвідств.

— **Велика пожежа.** В ночі з 30 на 31 березня ц. р. вибухла пожежа в будинках Луця Верббового в Корнях равського повіту. Жертвою пожежі стало 5 господарств, м. ін. згоріло багато господарського приладдя, дробу і пара коней. Луць Вербовий, ратуючи свій інвентар, тяжко попарився так, що його в дуже грізному стані відвезли до лічниці у Львові. Страти обчислюють на десятки тисяч золотих. Пожежа була ділом правдоподібно якоїсь злочинної одиниці, бо вогонь вибух у стодолі, яка була зовсім відокремлена від мешканевих будинків.

— **Цікава депутація.** Перемиські злодії, звільнені недавно на основі амнестії, вислали депутацію до перемиського староства, магістрату, суду і прокуратури, яка заявила, що злодії хотять покинути своє дотеперішнє ремесло і бажають заробляти на життя працею. Депутацію принято всюди прихильно, а бурмістр велів видати злодіям опал і харчі на 10 днів, прирікаючи й працю, як з весною почнуться міські роботи.

— **Краєва хроніка.** У Свистільниках пов. Рогатин 18-літній Гуменний і 14-літній Дуда знайшли артилерійське стрільно з часів війни і пробували його розібрати. Стрільно вибухло, ранячи тяжко Гуменного та випалюючи йому очі. Дуду ранило лекше. — В околиці Пивничної пов. Н. Санч знайшли змасакроване сокирою тіло Михайла Богуцького. Під закидом убивства арештовано його жінку та брата, які мали з ним порахунки. — В городі Михайла Гуцуляка у Снятині знайшли в дуплі верби чотири гранати, що походили з часів світової війни.

— **Жиди їдуть до Палестини.** Крізь граничну стацію в Снятині переїхав новий транспорт жидівських еміґрантів до Палестини числом 800 осіб. Одночасно поїхала туди зорганізована Орбісом прогулька до Палестини у складі 56 осіб.

— **Віднайшли вкрадені гроші.** У звязку з крадіжкою грошей з почтового амбулянсу в Тернополі розведено слідство, що довело до сензаційного висліду. Карло Слоник, що обслугував амбулянс, признався до вини і на підставі його вказівок викопали на луці над рікою Серетом, у віддалі 300 метрів від його дому вкрадену суму 39.000 зол. і 665 долярів. Гроші були сховані у двох бляшаних посудах, обвинених шматами. Їх передано начальникові почтового уряду в Тернополі.

З НАШОЇ ПАНОРАМИ.

Інтимний звіт.

В годині пів до 1-ої вночі збудився я нервово і сів на ліжку. Ні, не було сумніву — це верталась моя жінка. Вийшла в год. 9-ій зранку.

— Ти була в театрі? — спитав я несміливо.

— В театрі! Я просто з Загальних Зборів Союзу...

Хотів я сказати: — „неімовірне", але вкусив себе в язик.

— Чекай, зараз тобі оповім. Шкода, що ти не міг бути. Наприклад як кореспондент від якоїсь ґазети. Там був би ти почув правду, бо мені ніколи не віриш! Говорили ми про те, що пора нам уже зірвати з пресою мужчин і читати власні ґазети.

— Маєш рацію! Я вже давно звертав тобі увагу, що у нас дома заадто часто повторяються ті самі дві зупи...

— Е, з тобою не можна говорити поважно... Кажу тобі, варт було бути. Правдивий бій! Промови, внески, резолюції...

— Сльози, перепросини, судові скарги... Знаю вже, бо перед вечором зустрів я д-ра Паличку, якого жінка дістала пальпітації і вернулась до хати зелена, як квасне яблуко...

Моя жінка говорила незворушно далі:

— Всі ваші збори теж не кращі. Я маю глибоке пересвідчення, що якби мужчини не мішались до наших справ, то в нас не було би так багато квасів і конфліктів.

— А я дозволю собі на наукову гіпотезу, що якби жінки не мішались до наших справ, то не мали би зовсім квасів і конфліктів.

— То ти може хочеш відбирати нам права забирати голос у політиці?

— Алеж ні... ви, жінки маєте дуже приємний голос... Я тебе слухаю. Дуже тішусь, що ви всі перепросились...

— Но, не всі... це було неможливе... Знаєш, є завсіди деякі принципіяльні й особисті справи...

— Мене цікавлять тільки принципіяльні. Чи пані Марсальська ввійшла до виділу?

— Видко, що ти зовсім не орієнтуєшся! Вона сказала два тижні тому про Королинську, що тамта дре носа від часу, як її чоловік став директором.

— А Мічинська?

— О, це дуже розумна жінка. Вона мала чудову промову. Сказала, що ніколи не погодиться з диктатурою, ані мужчин, ані жінок, що до політики ми, жінки, не маємо досить сильних нервів і що ми повинні показати мужчинам що нас ніхто не перевищить... Між іншим була чудово вбрана. Мала, знаєш, зовсім такий модний костюм, як тобі подобався цими днями на вулиці...

— Так, що назагал ніякого скандалу, як ти сподівалась, не було?..

— Но, ні. Те, що деякі пані резиґнували, а потім дали себе вибрати — то це було передбачене. Те, що багато не хотіло ввійти до виділу з принципіяльних мотивів — то це їх чисто особиста справа. А ті особисті справи з образою і скаргами ми рішили розвязати принципіяльно: тих, що будуть проти — то викинемо...

— Повна рація: викинути на писок.

— А як почувала себе ювилятка?

— Мала дуже гарну промову, просячи, щоб усі працювали в згоді і не розбивали своїх сил...

— Но, добре... йди спати, бо я завтра мушу встати в 7-ій...

— Але ти не забудеш, що ти мені обіцяв?

— Не пригадую собі.

— Я мушу завтра конче мати весняний капелюх, бо йду на чай до Мічинської... Нехай вона трісне з заздрости, та малпа одна!

Діоґен Бочка.

— **Міліонові ошуканства.** Слідство в афері висилкового бюра „Космолюкс" у Варшаві ствердило, що це підприємство вимантило від наївних людей поверх міліон зол. Тепер ліквідують подібні ошуканчі фірми в Лодзі і Кракові.

— **Безбожницька пропаґанда в Европі.** „Центральна рада безбожників" у Москві рішила розкинути цього року 11 міліонів книжок і брошур протирелігійного змісту, писаних у головніших европейських та азійських мовах. Цю величезну повінь безбожницької пропаганди спрямовано за границю при помочі комуністичних орґанізаційних комірок у ріжних краях. Роздають їх задармо.

— **Жахлива летунська катастрофа** склалася на летовищі у Велінгтоні (Нова Зеляндія), де летун Джемс Фрацер перед 10-тисячною юрбою понисувався скоками з висоти 1000 метрів. З невідомої причини легкопад не отворився і Джемс Фрацер упав між публику та вбився. Настав дикий переполох, причому потолочено на смерть кілька жінок. Дві жертви відставлено з поломаними кістьми ще живими до шпиталю.

— **400 весільних гостей.** Мадярщина належить до тих щасливих країн, де ще не перевелися гучні весілля, на які запрошують сотки гостей. В місцевости Бата-Апаті було цієї зими весілля, якого не бачили вже кількадесять літ. Хлібороб Іван Цанк ставав з донькою іншого землевласника, одиначкою, перед вівтар. Батько дівчини запросив на весілля не менше як чотириста осіб, які три дні вживали його гостинности. А приймав він їх справді по княжівськи. Дванацять жінок приладжували день і ніч ріжні страви. Зужито на це 650 кг. мяса і 180 штук ріжного дробу. На ріжні леґуміни ужили 700 кг. муки і майже 100 кг. цукру. Випили 1500 літрів вина, причому минулося багато інших алькогольних напоїв і содової води. На весіллі грали на переміну дві циганські капелі, які третього дня були такі перетомлені, що мусіли покликати ще одну капелю. Крім запрошених гостей було на весіллі ще багато цікавих.

— **Славна англійська летунка** Емі Молізон відлетіла минулої пятниці з летовища Ґрейфзенд, щоби побити рекорд на лінії Льондон—Капштадт. Її літак може перелетіти 2.200 англійських миль без осідання, з вантажем 1.270 ґальонів палива. Вона рішила летіти здовж західних берегів Африки, розвиваючи пересічно 150 миль на годину (1 англ. миля = 1.600 метрів).

— **Медаля Леніна і безроги.** Найвище совітське відзначення „медалю Леніна", що її першу дістав Тугачевський, почав совітський уряд масово роздавати за годівлю свиней. Досі таких відзначених нараховує большевицька преса 1173, а м. ін. дістала її й одна жінка, якої курки знесли за рік 165 яєць. Чи не нагадує це останніх днів Австрії, коли медалю давали тим, що їздили на „форшпан"?

Дописи.

РАВА РУСЬКА.

Концерт у честь Шевченка в Журавцях. Дня 29. березня ц. р. заходом читальні „Просвіти" в Журавцях відбулося свято в честь Шевченка. Велика саля читальні була заповнена вщерть. Вступне слово виголосив п. Андрій Булаєвич. По нім хор читальні відспівав „Заповіт". Дальше були декламації, переплітані відповідними хоровими точками. Свято закінчено інсценізацією „Розритої могили" та національним гимном. На жаль, поміж учасниками свята не було видно на салі місцевої української інтеліґенції ані тих громадян, що стоять у проводі громади. Ввесь дохід з концерту передано на будову памятника полеглим за волю України в Раві Руській. Подаємо це як приклад, за яким повинні піти всі села равського повіту і в цей спосіб дати змогу видїлові філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Раві Руській побудувати по Великодних Святах памятник тим, що впали на полі слави в равському повіті.

ЗОЛОЧІВ.

З відчитової салі. Дня 2. ц. м. виголосив пос. В. Кузьмович у Золочеві в салі „Бесіди" реферат для інтеліґенції п. н. „Аналіза сьогоднішнього політичного положення". Реферат був призначений для місцевої інтеліґенції. Присутних на салі було коло 80 осіб, головно молоді. Реферату вислухали присутні з увагою. Опісля відбулася коротка дискусія, в якій забирало голос кількох промовців.

ТЕРНОПІЛЬ.

Свято рідношкільної молоді в честь Софії Русової. Дня 30. березня влаштувала молодь гімназії „Рідної Школи" прилюдний концерт для вшанування Софії Русової. На програму свята склалися: святочна промова уч. VI. кл. Л. Федунівної, відчитання фрагменту зі споминів Ювилятки про перший дитячий садок у Києві, деклямація, продукції гімназійного жіночого та мішаного хору під проводом директора гімназії п. О. Бачинського і гімназійної орхестри під проводом п. Ю. Криха, проф. Муз. Інст. ім. Лисенка в Тернополі. Концерт відбувся в салі „Української Бесіди", яку вщерть заповнили запрошені гості та шкільна молодь враз із батьками та вчителями. Завдяки добре дібраній програмі та її дбайливо підготовленому виконанню, яке в кожній точці стояло на мистецькому рівні, концерт пройшов серед поважного, святочного настрою, переймаючи слухачів духом пошани для нашої заслуженої Громадянки, піонірки національного виховання.

А.

Листування Редакції.

М. Г. в Станиславові: Статтю на подану тему помістимо дуже радо.

Спорт.

НЕДІЛЬНІ ЗМАГАННЯ.

Україна — Світезь. Грище Світезі, год. 15.30. Попередять змагання дружин молодших.

Луг — Львовянка. Грище Вел. Лугу, год. 15. Попередять змагання дружин молодших.

Змагання відбиванки. Спорт. Галя при вул. Яблоновських, год. 15.

ІЗ СЕКЦІЇ КОПАНОГО МЯЧА „ЛУГУ“.

Львівський Луг зголосив свою секцію копаного мяча до ЛЗОПН-у та рішенням Управи його приняли в члени ЛЗОПН із зарахуванням до Ц-кляси. Тим самим Луг взяв на себе великий обовязок, але не стає до нього непідготований. Секція копаного мяча Лугу розпочала свою діяльність вже минулого року та в минулому році розіграла 11 змагань з українськими й польськими дружинами. З цих 11 змагань Луг 7 виграв, а 4 програв із загальним відношенням воріт 47:24 у свою користь.

Одною з підстав діяльности секції копаного мяча Лугу є власне гарне грище в Луговому Городі при вул. Вулецькій.

Перші свої (товариські) змагання в рамах ЛЗОПН-у розіграє Луг із сильною А-клясовою дружиною „Львовянкою“ (5-те місце в минулорічній табелі львівської А-кляси). Змагання ці відбудуться в неділю 5. квітня п. р. в 15-ій год. в Луговому Городі при вул. Вулецькій. Ці змагання будуть попереджені в 13-ій год. змаганнями дружин молодших.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича

Городок:

5. IV. Дівча з Маслосоюзу.
6. IV. Отаман Пісня.
7. IV. Гори говорять.

Яворів:

8. IV. Лев з Абісинії.

Дальші вистави гратиме театр у Яворові щодня свят.

Великий Міський Театр.

Неділя, 5. IV. год. 3.30 поп. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою“; год. 8. веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє“.

Понеділок, 6. IV. год. 8. веч. Аб. 13. „Пастух Марко“.

Вівторок, 7. IV. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт“.

Середа, 8. IV. год. 8. веч. Аб. 11. „Трагедія пані генералової“.

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачую тебе, мамо!“
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк“.
ВАНДА: „Гріх“, „Двобій зі смертю“.
ҐРАЖИНА: „Цісарсько-королівський вальс“.
КАСИНО: „Калісте, місто кохання“.
КОЛІСЕЙ: „Дівчина з Мілано“, ревія: „Ціни нижче, програма вище“.
КОПЕРНИК: „Чорні очі“.
КАРУСЕНЬКА: „Чорні очі“.
МИРАЖ: „Катеринка“ з Фр. Ґаль.
МУЗА: „Дім ч. 56“.
ПАКС: „Голгота“.
ПАЛЯС: „Відень, місто моїх мрій“.
ПАН: „Марія Башкірцев“ із Секе Сакаль.
РАЙ: „Їх Ексцеленція шофер“.
СВІТ: „Баль у Савою“ та гротеска з Юлі Макс.
СТИЛЕВЕ: „Бурлаки з над Волги“ і ревія.
ТОН: „Борюся за життя“ Павло Муні.
УТІХА: „Полумя“ з Дольорес дель Ріо та ревія.
ХИМЕРА: „Золотоволосий шибеник“

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Югославія.

Закордонне радіо.

Неділя, 5. квітня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, 13.55 Розр. концерт, 15.40 Квартет, 18.10 Відень-Будапешт, розр. концерт, 22.20 „Дер рейсте Ман дер Вельт“ муз. ком. Венецького, **Брно** (325,4) 17.30 „Великдень“ пісні в супр. форт., **Кошиці** (255,9) 18.00 Словно-муз. авд. для Закарпаття, **Прага** (470,2) 7.50 17.50 Концерт, **Париж** (1648) 20.30 Циг. музика, 21.45 „Генрих VIII“ др. Шекспіра, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт, 16.00, 18.00 Пісоньки й мельодії, 21.10 Попурі, **Берлін** (356,7) 10.30, 12.00 Музика, 19.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 18.00 Мельодія і ритм, **Ляйпціг** (382,2) 10.00 Музика, 11.30 Кантата Баха „Ах ніхт ешт, да іх цур Гохцайт геге“, 18.00 Вес. пополудне, 20.10 Мельодії світу, концерт симф. орх., **Мінхен** (405,4) 10.30 Нар. музика, 15.10 Форт. твори Моцарта, **Будапешт** (549,5) 12.50 Концерт оп. орх., 17.15 Хор, 21.10 Лістів фестиваль, 22.20 Циг. музика, **Мілано** (368,6) 19.25 Вес. авд., 21.15 „Аве Марія“ оп. Бетінелія, **Рим** (420,8) 12.30 Форт. ресітал, 13.10 Вес. авд., 17.00 Симф. концерт, 22.15 Концерт солістів.

Понеділок, 6. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.10 Пісні й арії відсп. И. Санти (бас), 21.05 Вес. мельодії, **Прага** (470.2) 12.35 Концерт, 17.40 Форт. ресітал, 20.00 Концерт діточих хорів, **Париж** (1648) 9.15 Легка музика, 18.30 Симф. концерт, 21.00 Радіосценки, 21.45 Камер. концерт, **Білгород** (437,3) 11.00 Популярні мельодії, 16.20 Пісоньки, 20.00 Опера, **Берлін** (356,7) 19.00 Форт. музика, 20.10 Весняні мельодії, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 22.30 Музика, **Кельн** (455,9) 16.00 Словно-муз. авдиція, 21.40 „Пригоди Сімпліцісімуса“ симф. поема Р. Штравса, **Мінхен** (405,4) 16.50 Солісти, 18.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Форт. ресітал, 12.50 Спів, 13.30 Великі вальси й малі марші, 17.30 Популярні мад. пісні в супр. циг. орх., 22.30 Симф. концерт, **Мілано** (368,6) 17.15 Танкова музика, **Рим** (420,8) 13.20 Легка музика, 17.15 Скрипка, 20.35 Орх.-вок. концерт.

Вівторок 7. квітня 1936.

Відень (506,8) 10.50 Сільська музика, 12.00 Концерт, 15.20 Великодні пісні для дітей, 20.00 Мистці клясичної оперетки (орхестра, сопран, тенор), **Братислава** (298,8) 17.50 Форт. твори Ліста, 19.40 „Ой-ой“ сцени із студ. життя на осн. Андреєва, муз. Черепніна, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, 19.10 Словацькі нар. пісні, 21.20 Сп. ресітал І. Смірнова, **Мор. Острава** (269,5) 17.35 Шубертові пісні вик. А. Лепка, **Прага** (470.2) 15.30 Концерт діточого хору, 17.20 Еспанська музика, 19.10 Веселі нар. пісоньки. **Париж** (1648) 12.00, 18.30 Орх. концерт, спів, 21.45 Вечір давніх і нових пісеньок, **Білгород** (437,3) 11.00, 21.10 Концерт, 12.00 Популярні мельодії, 16.20 Форт. ресітал, 19.50 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 19.15 Пісні Е. Шредера до слів Мікелянджеля, 20.10 Шубертівський концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 22.30 Музика, 16.00 Концерт, **Ляйпціг** (382,2) 19.10 Пять рел. сонетів до слів Кернера на сольо і форт., **Мінхен** (405,4) 13.15, 16.50 19.15 Концерт, 18.00 Веч. музика, **Будапешт** (549,5) 13.30 Спів, 18.30 Віольончеля, 19.35 Форт. ресітал, 22.15 „Парсіфаль“ оп. Вагнера, III. дія, **Мілано** (368,6) 17.15 Легка й танк. музика, 22.00 Камер. музика, **Рим** (420,8) 13.10 Орх. музика, 20.35 „Ля фарса амороза“ оп. Зандоная.

Львівське радіо.

Неділя, 5. квітня 1936.

6.30 Раніщня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Музичний поранок; у перерві ок. год. 13.00 Театр Уяви: „Трагічна історія д-ра Фавста“ виїмки з драми Хр. Марльова, 14.00 „Помпа станула“ фрагм. із пов. Г. Морцінка „Люди добрі“, 14.20 Музика з гр. пл., 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Гутірка про конституцію, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 Зелена наша ввесь рік, 16.00 Хвилина питань, 16.15 Рекламовий концерт, 16.30 Попурі з Ціперових творів, гр. пл., 16.50 Актуальна гутірка, 17.00 Підвечірок при мікрофоні, у перерві ок. 17.45 Музика з гр. пл., 19.00 Спортові вістки, 19.15 Релігійна музика, 19.45 Книжки про театр і акторів, 20.00 Концерт солістів: музика, спів, 20.45 Виїмки з творів И. Пілсудського, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Враження з Єрусалиму, 21.45, 21.46 Спортові вістки, 22.00 Концерт орх., 22.45 Весняні мельодії з гр. пл.

Понеділок, 6. квітня 1936.

6.30 Раніщня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Вертаюся на Волинь — репортаж-фейлетон, 12.25 Концерт камер. орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Популярна й легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сонати з гр. пл., 16.00 Лекція німецької мови, 16.15 Пісні в вик. хору, 16.30 Театр Уяви: „Білий черепець“ фрагм. Едв. Марцина, 16.50 Поезії Юл. Словацького, 16.55 Про попарення, 17.10 Сучасна польська форт. музика, 17.40 Боротьба людей із шкідниками-комахами, 17.50 „Париж“ радіофільма з музикою Ю. Тепи, 18.30 Скрипка для дітей, 18.40 Муз. монольоги з гр. пл., 18.55 Актуальна гутірка, 19.05 Сільський форум, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Воєнська авдиція, 20.30 Сальон. тріо; у перерві ок. 20.45 Вечірній денник. Із сучасної Польщі 21.15 „На високій полонині“ літер.-муз. авд. про Гуцульщину, 22.00 Симф. концерт, 23.05 „Вечором“ музика з гр. пл.

Вівторок, 7. квітня 1936.

6.30 Раніщня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Співаємо пісоньки авд. для дітей, 12.35 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Популярний концерт із гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сальон. тріо, 16.00 Скрипка ПКО, 16.15 Гайдн: Симфонія: „З ударом у литаври“ й „Алегро Симфонії г-дур“ з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Шлеський нарід, 17.15 Концерт легкої музики, 17.45 Говорена енцикльопедія, 17.55 Релігійна музика, хор, 18.30 Про поетичну творчість еп. Бандурського, 18.45 Форт. ресітал, 19.00 Львівський актуальний фейлетон, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Голяндець-скиталець“ оп. Р. Вагнера; у перерві Вечірній денник, Із сучасної Польщі, 22.45 Рецитація: Поетичні переклади Каз. Рихловського, 23.05 Твори Кетельбія з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.28—5.31.

Нім. марка 1·37—1·42, фр. франки 34.90 35·05, шв. франки 172.00—173·00, фунти стерлінги 26·20—26·35, австр. шілінги 98·00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 31.00—33.00, італ. ліри 34.00—35.00.

Золото: Долари 9.06—9.09, Рублі 48.00—49.00, Фр. франки 34.40—35·00, Корони 36·50—37·00, Дукати 83.20—83.90; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.28, Рублі 1.20, Фльорени 0.65—0.65.

Долярівка 48.50—50.00.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	18.75—19.00
Пшениця зб.	18.95—18.50
Жито Стандарт І.	12.57—13.00
Жито Стандарт II.	12.50—12.75
Вика темна	20.00—20.00
Вика сіра	19.00—19.80

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 4-го квітня п. р. кооперативам платив за: льоко Львів,

1 кг. масла десерового	2.55 зол.
1 кг. масла десерового бочкового враз з бочковим опакуванням . . .	2·60 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням платить дефінітивну ціну	2·65 „
1 л. молока	0·15 „
1 к. яєць	2.40 „

Тенденція на масло і молоко сильна, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 4. IV. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг живої ваги птиці, льоко подвіря птахоявсарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декарта ч. 4):

Кури нод. товсті без остріг І. кл.	1.10 зол.
Кури товсті з острогами І. кл.	1.00 „
Індики товсті І. кл.	1.15 „
Індички товсті І. кл.	1.25 „
Пантарки товсті І. кл.	1.25 „
Качки товщені І. кл.	1.20 „

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

Ширіть наш часопис!

УКРАЇНСЬКІ ГРАМОФОНИ, добрі **РАДІОПРИЙМАЧІ**, грам. кружки, стил. і ЕЛ. **ЛЯМПИ**, анодові **БАТЕРІЇ** і пр. поручають Інж. **БОГАЧЕВСЬКИЙ** і Інж. **МАЦЮРАК, ЛЬВІВ, РУСЬКА 1**, тел. 116-48. 1819 3—5

НАЙВИБАГЛИВІШІ фіранки, обруси, накидки, фабричні ціни. **ФРАЙЛІХ**, Сикстуська 21. 2—4

КНИЖКИ всякого роду купуємо в кожній скількости. Платимо найвищі ціни. Зголошення в Адміністрації під „Книжки ужиткові". 1845 1—2

ГЕРБИ І МОНОГРАМИ У ШЛЯХОТНИХ КАМЕНЯХ гравірує Бодек, Львів, Лінде го 2. 1849 1—4

НОВОВІДЧИНЕНА шклярська робітня виконує всілякі **ШКЛЯРСЬКІ** роботи. Замарстинівська 47. 1850 1—5

СПОРТОВІ ВІЗКИ купую по найвищій ціні. Вирібня візків Пасаж Міколяша. 1781 1—2

НАЙВИБАГЛИВІШИХ вдоволять тільки наші знамениті мужеські оксфордові сорочки, наймодніші 4.50—5.50, попелінові 4.95, підшиті з сирого шовку, подвійні клини у кроці 2.75 і хлопячі сорочки подвійний фасон 2.95. Фабрика білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 1835 1-2

ОВОЧЕВИЙ СТРАГАН інж. Богачевського вже знов чинний і поручає смачні і здорові овочі. Ріг Ринку, напр. цукорні Міхотка. 1820 1—3

ВІДОМИЙ НАЙДЕШЕВШИЙ магазин жіночої конфекції **І. НАСС Краківська 4, І. п.** поручає плащі і костюми на теперішній сезон по дуже низьких цінах. 1855 1—3

ВІЗКИ дитячі найновіших типів поручає фірма Кік, Жовківська 17, ріг Божничої. Приймає всілякі репарації та відновляє. 1629 5—6

РОЛЬКИ крепові — **БІБУЛКИ** на серветки або готові, **ЗУБОЧИСТКИ** та всілякі **КАНЦЕЛЯРІЙНЕ ПРИЛАДДЯ** поручає найдешевше фірма „**ОКАЗІЄ ПАПЕРНІЧЕ**" Львів, Казимирівська 33, тел. 246-31. 1690 4—5

ПОВІДОМЛЯЮ, що привезла я з Відня моделі проходових і купелевих костюмів та джемперки. Трикотарня, Сикстуська 31, Купфербергова. 1779 2—6

ПОЩО ПЕРЕПЛАЧУВАТИ, якщо гарне й солідне білля мужеське, жіноче, дитяче й постелеве купить кожний значно дешево впрост у фабриці „ПАВ" Сикстуська 1.

РАДИМО перед закупом постелевого білля оглянути знамениті вироби фабрики „ПАВ" Сикстуська 1.

ГАРНЕ білля в „**МІЛЯНЕС**" у найвищім гатунку власної продукції, а то: комбінації по 6,50, нічні сорочки 10.90, гарнітури апліковані 9.80, мотильки 3.90 поручає фабрика „ПАВ" Сикстуська 1. 1800 2—3

ГОСТРЕННЯ НОЖІВ, ножичок, бритв та ніклювання і мідювання, направу всіляких предметів, полагоджує фахово і дешево **ГЕНРИК ПРОКОПЕК**, Пілсудського 12, вхід з вул. Лозінського. 1796 2—4

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА**, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 11-66

РАДІОАПАРАТИ краєві, закордонні першорядні „Дім Шопена" Львів, Сикстуська 1.

ФОРТЕПІЯН Петрофа майже новий оказійно продає „Дім Шопена" Львів, Сикстуська 11. 1763 4—4

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна, продаж, наєм, купно, оказії. **МАРЕЦЬКИЙ**, Львів, Баторія 7. 1730 8—13

МУЖЕСЬКІ СОРОЧКИ наймодніші по найнижчих цінах продає „Познанська Швальня", Львів, Казимирівська 21. 1778 3—6

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Адольфа Рота Львів, Городецька 5 виконує зуби на догідні сплати. 1626 5—5

ОЩАДЖУЄ, хто купує в „**ЕЛЕКТРОРАДІО**" Львів, Личаківська 43. Найдешевше джерело закупу радієвих приладів, голосників, ощадностевих жарівок, ламп, лямпок і електротехнічних матеріялів. 1782 3—5

ПЛАЩИКИ, суконки, убранка, шапочки, білля „Спорт", площа Галицька. 1811 3-10

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

ОГОЛОШЕННЯ.

Д-р Ігнатій Левенгек

в недугах міхура і сечового органу
ЛЬВІВ, ТРИБУНАЛЬСЬКА 4. Тел. 248-11.
1565 7—10

Б. секундар держ. заг. шпиталя у Львові

Д-р Едвард Пельцнер

орд. у внутрішніх недугах
ЛЬВІВ, ПЛ. ГОЛУХОВСЬКИХ Ч. 1 (Будинок Скарбка) тел. 269-72.
1735 5—5

Від 10 зол. місячно
обува для цілої родини
разом з репарацією в першорядній фірмі **„Ар-Ка"** Львів Зіморовича 17

Пасхальний стіл
повинні прикрашувати
вина
меди
шампани
Г. МАКОВСЬКОГО
в Крушвиці
Давно признані за найлучші.
3 державні золоті медалі.

Кімната до снідань

поручає снідання, обіди і вечері дуже смачні і здорові по цінах низьких. ОБІД ІЗ ТРЬОХ СТРАВ 1 ЗОЛ.

ЛЕВ РУБІНФЕЛЬД
ЛЬВІВ, СЛОВАЦЬКОГО 14. 2—2

НА СВЯТА!

НАЙЛІПШІ МЕДИ постачає філія тернопільської медоситтні
„ПОДОЛІЯ" ЛЬВІВ, КОСТЕЛЬНА 8
побіч площі Стрілецької.
На складі також НАЙЛІПШІ ВИНА.
1818 Тел. 287-59. 2—5

ВЛАСНИЙ ВИРІБ
КОВДЕР І МАТРАЦІВ
ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.
Великий виріб
ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**
Маріян Млєко, Коральницька 6
1817 2-10

НОВОВІДЧИНЕНА УКРАЇНСЬКА ФІРМА
СТРІЙ
ПРИ ВУЛ. СИКСТУСЬКІЙ 30
робітня жіночих і дитячих суконь поручає журналі, форми, обтягання гудзиків, паски і т. п.
1795 3—3

Для хорів і аматорських кружків!

Т-во ім. Лисенка, коопер. театральна і „Український Дім" у Львові мають на складі хорові і драматичні видавництва по зниженій ціні, а саме:

Хори:
1) Ф.Колесси: „Вулиця" міш. хор. зол. 1.—
2) Ф.Колесси: Утоптала стежечку м.х. 1.—
3) М. Колесси: Лемківські пісні м. х. 1.—
4) М. Колесси: Поліські пісні міш. х. 1.—
5) М. Вербицький: Заповіт міш. хор 1.—
6) М. Вербицький: Жовнір муж. хор 0.50

Партитури:
1) Як ковбаса та чарка зол. 2.—
2) Невольник зол. 2.50
3) Ой не ходи Грицю зол. 2,50
4) Сватання на Гончарівці зол. 3.—
5) Бувальщина зол. 2.50
6) Ніч під Івана Купала зол. 2.50

Примірники:
1) За двома зайцями зол. 1.—
2) Ніч під Івана Купала зол. 1.—

При купні 10 примірників кождого видавництва 10 проц. знижки.

Продається лише за готівкою, яку треба надіслати: МУЗ. Т-ВО ЛИСЕНКА, ЛЬВІВ, ШАШКЕВИЧА 5.
1734 3—3

УВАГА!
ДЕШЕВА ХАРЧІВНЯ
А. ПАВЛОВСЬКОЇ
поручає обіди з 3 страв за 65 сот.
1743 ЛЬВІВ, СОБІСЬКОГО 28. 5—5

НА СВЯТА!
поручає всякі святочні цукорничі вироби по знижених цінах
„ПЧІЛКА" Ринок 27.

РОБІТНЯ ВАГ
направляє ріжні ваги та на бажання нові ваги ріжного типу. —
Болєслав Мізерацький
Львів, ул. Вибрановського 2, тел. 254-93.
1048 1—3

Міський заряд в корол. стол. м. Львові II. Вид.
ЛВ. II/1—1332/36.
У Львові 5. квітня 1936.

ОПОВІЩЕННЯ.

Міський Заряд в корол. стол. м. Львові подає до загального відома, що прелімінар буджету громади міста Львова на рік 1936-37 виложений до перегляду в бюрі Виділу II/1 Міського Заряду (ратуш II. п. двері ч. 267) впродовж 1 тижня, а саме від 5. квітня до 11. квітня 1936 включно, в годинах від 9-ої до 13-ої.

Інтересованим платникам прислуговує право переглядати в повищім речинці буджетовий прелімінар та вносити заміти і застереження в дальшім речинці 1 тижня, себто до 18. квітня 1936 р. включно.

п. о. Президент міста:
Д-р Станислав Островський в. р.
1860 Віцепрезидент міста.

ПОВІДОМЛЯЄМО П. Т. ПУБЛИКУ, ЩО НАША ФІРМА
ПЕРША ВІДЕНСЬКА
ХЕМІЧНА ПРАЛЬНЯ
І ШТУЧНА ФАРБЯРНЯ
перенесена з вул. Лелевеля
на вул. **ПІЛСУДСЬКОГО 10**
Телефон ч. 270-58.
Роботу виконуємо прецизійно, дешево і пунктуально.
Відбір і достава даром.

НА СВЯТА
добрі вудженини
поручає
Михайло Нановський
1831 ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 72. 3—3

Меблеві покриття
хідники, церати, капи і накидки у найбільшім виборі поручає
ФРЕНКЕЛЬ і ЛІДЕР, Львів, Леґіонів 25, в подвір'ю. Тел. 286-38. 1700 4—10

Роман Горґолевський
ЛЬВІВ
давніше Антін Гальський
вул. Собіського 3. Телефон 239-70.
поручає в найбільшому виборі, по найнижчих цінах
ЗНАРЯДДЯ ремісниче й городниче.
ОКУТТЯ для будівель і меблів та всілякі артикули з цієї ділянки. 1670 4—5

СВЯТОЧНИЙ НАСТРІЙ ДОМА
доповнить свіжий гарний цвіт
поручає „МІМОЗА" пл. Смольки 4.

Великодні тістечка

„Бакін"-ом і ванілієвим цукром
д-ра ЕТКЕРА
Заступники: Вольфрам і Розенкранц, — Львів, Пілсудського 11.

Гуртовий склад цукру
М. МОТАК
поручає НА СВЯТА кольоніяльні товарі по цінах дуже низьких.
ЛЬВІВ, ДЗЯЛИНСЬКИХ 9. (Тел. 106-18).
(Бічна Городецької — близько головного двірця).
1—2

НА СВЯТА
горіхи, міґдали, родзинки,
немирівська вудженина, компоти і мармоляди — поручає найдешевше і найліпші
ДІЯБЕТИК, ЛЬВІВ, ПЛ. КАПІТУЛЬНА 3.
Тел. 218-45.

БАЖАЄ ВЕСЕЛИХ СВЯТ
І ПРОСИТЬ ЗАКУПИТИ НА СВЯТА В ЇЇ СКЛЕПАХ КОЛЬОНІЯЛЬНІ Й СПОЖИВЧІ ТОВАРИ.
ВИНА-ГОРІВКИ-КОНЯКИ
„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ".

„МАТАВОР"
МЕХАНІЧНА ФАБРИКА ПАПЕРОВИХ МІШЕЧКІВ
ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 48. тел. 291-71.
Постачає Кооперативам і Народній Торговлі. 1847

Власного виробу. — Ціни фабричні.
КОВДРИ, МАТРАЦИ, ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. ПЄТРУШЕВСЬКИЙ
ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20.
Цінники даром. 3—4

Сальон мужеського кравецтва
М. Горбачинський і Син
ЛЬВІВ, УЛ. АКАДЕМІЧНА 3, І. ПОВ.
Тел. 215-91
пригадує П. Т. Клієнтам, що вже настав сезон. На складі найбільший вибір матеріялів. Ціни приступні. Услуга як завсіди. 1789 4—5

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.